

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 78 0 П 029287 22 Рев
Бања Лука, 24.04.2023. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Биљане Томић, као предсједника вијећа, Тање Бундало и Сенада Тице, као чланова вијећа, у правној ствари тужитеља Д.Т. из П., кога заступа пуномоћник Ђ.Б., адвокат из П., против тужених 1. И. д.о.о. Б.Л., кога заступа пуномоћник Љ.М.К., адвокат из Б.Л. и 2. Д.С. из Д.С., општина П., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог И. д.о.о. Б.Л. против рјешења садржаног у изреци пресуде Окружног суда у Бањој Луци број 78 0 П 029287 21 Гж од 11.02.2022. године, на сједници вијећа одржаној дана 24.04.2023. године, донио је

РЈЕШЕЊЕ

Ревизија се усваја, пресуда Окружног суда у Бањој Луци број 78 0 П 029287 21 Гж од 11.02.2022. године, у оспореном дијелу којим су жалба и допуна жалбе туженог И. д.о.о. Б.Л. одбачене као неблагоприятне, се укида и предмет се у том дијелу враћа другостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Првостепеном пресудом Основног суда у Прњавору број 78 0 П 029287 18 П од 12.03.2020. године тужени И. д.о.о. Б.Л. (у даљем тексту: првотужени) је обавезан да тужитељу надокнади нематеријалну штету и то:

- за претрпљене душевне болове због умањења животне активности у износу од 8.000,00 КМ,
- за претрпљене физичке болове у износу од 4.000,00 КМ,
- за претрпљени страх у износу од 2.000,00 КМ и
- за претрпљене душевне болове због наружености у износу од 500,00 КМ, што све укупно износи 14.500,00 КМ,

са законском затезном каматом од пресуђења па до исплате, као и да тужитељу надокнади трошкове парничног поступка у износу од 3.497,30 КМ, са законском затезном каматом од пресуђења па до исплате. Преко досуђених износа, тужбени захтјев тужитеља и захтјев за накнаду трошкова поступка, у односу на првотуженог су одбијени. Тужбени захтјев у односу на туженог Д.С. у цјелости је одбијен као неоснован.

Другостепеном пресудом Окружног суда у Бањој Луци број 78 0 П 029287 21 Гж од 11.02.2022. године жалба тужитеља је одбијена и првостепена пресуда, у одбијајућем дијелу, потврђена. Жалба и допуна жалбе првотуженог су одбачене као неблагоприятне. Одбијени су захтјеви тужитеља и првотуженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Изјављеном ревизијом другостепену пресуду, у дијелу којим је одбачена његова жалба и допуна жалбе, побија првотужени због повреде одредаба парничног поступка и погрешне примјене материјалног права, са приједлогом да се побијана пресуда у оспореном дијелу укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Одговор на ревизију није поднесен.

Ревизија је основана.

Првостепени суд је у предметној правној ствари донио пресуду број 78 0 П 029287 18 П од 12.03.2020. године којом је захтјев тужитеља за накнаду нематеријалне штете дјелимично усвојио. Одлучујући о жалбама странака, другостепени суд је пресудом број 78 0 П 029287 21 Гж од 11.02.2022. године жалбу тужитеља одбио. Истовремено, налазећи да жалба и допуна жалбе првотуженог нису благовремене, побијаном пресудом (у дијелу који има карактер рјешења) другостепени суд је жалбу и допуну жалбе првотуженог одбацио.

Према одредби члана 254. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09, 61/13 - даље: ЗПП) странке могу изјавити жалбу и против рјешења другостепеног суда којим је поступак правоснажно завршен. Ревизија је увијек дозвољена против рјешења другостепеног суда којим се изјављена жалба одбацује, односно којим се потврђује рјешење првостепеног суда о одбацивању ревизије (став 3.).

Произлази да је ревизија дозвољена против рјешења другостепеног суда којим се изјављена жалба одбацује, али под условом да је испуњен имовински цензус за изјављивање ревизије прописан одредбом члана 237. став 2. ЗПП. Према одредби члана 316. став 2. и 3. ЗПП код новчаног захтјева као вриједност предмета спора узима се у обзир само вриједност главног захтјева, док се камате, уговорна казна и остала споредна тражења не узимају се у обзир при одређивању вриједности спора ако не чине главни захтјев.

У конкретном случају, по жалби првотуженог се побијао усвајајући дио првостепене пресуде, што значи да је вриједност побијаног дијела правоснажне пресуде по ревизији износ од 14.500,00 КМ, што је мање од законског цензуса од 30.000,00 КМ, па ревизија туженог не би била дозвољена. Међутим, како је оспорена одлука супротна ставовима које је овај ревизиони суд, везано за примјену Уредбе са законском снагом о роковима и поступању у судским поступцима за вријеме ванредног стања за територију Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, бр. 32/20, у даљем тексту: Уредба), изразио у више одлуке, те ради остварења права странака на приступ суду, примјеном одредбе члана 237. став 3. тачка 2. ЗПП, овај суд је о ревизији туженог мериторно одлучивао.

Према стању списка предмета, првотужени је по исказаном пуномоћнику адвокату првостепену пресуду запримио дана 05.05.2020. године, када је већ било проглашено ванредно стање за територију Републике Српске, на темељу Одлуке о проглашењу ванредног стања за територију Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, бр. 31/20). Сагласно одредби члана 5. Уредбе у том периоду нису текли рокови за изјављивање редовних и ванредних правних лијекова, те су исти почели тећи престанком важења ове Уредбе (члан 9.). Како је ванредно стање укинута Одлуком о укидању ванредног стања за територију Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“,

бр. 48/20), које је ступила на снагу 23.05.2020. године, то значи да је првотуженом рок за изјављивање жалбе од 30 дана (одредба члана 203. став 1. у вези са чланом 236. ЗПП) почео тећи од 23.05.2020. године и да је последњи дан за изјављивање жалбе био 22.06.2020. године.

Како је првотужени жалбу против првостепене пресуде изјавио 19.06.2020. године, то произлази да је његова жалба поднесена у оквиру законом прописаног рока и да је другостепени суд повриједио одредбе парничног поступка (одредба члана 225. ЗПП) када је његову жалбу одбацио. Првотужени је допуно жалбе изјавио дана 26.06.2020. године, па зависно од тога да ли се допуном појашњавају наводи из жалбе (када се иста има сматрати саставним дијелом жалбе) или допуна садржи нове наводе, има се извести закључак о благовремености допуне жалбе, чиме се другостепени суд у конкретном случају није ни бавио.

Из датих разлога, примјеном одредбе члана 249. став 1. ЗПП, у вези са чланом 254. став 4. истог закона, одлучено је као у изреци.

У поновном поступку, имајући у виду разлоге из овог рјешења, другостепени суд ће о жалби и допуни жалбе првотуженог донијети нову одлуку.

Предсједник вијећа
Биљана Томић

За тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Биљана Аћић